

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Magistratu sese abdicare conatur Ignatius. Cap. XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

MAGISTRATV SESE ABDICARE
CONATVR IGNATIVS.

CAPVT XX.

HIS REBUS ita peractis, cum satis in presentia communi rei consultum esse videretur, Ignatius qua erat humilitate, vigiliam suam alteri tradere, seque Generalatum omnino abdicare constituit. Igitur Patribus, quotquot communis rei commodo potuit, Romam euocatis, cum in consiliu convenissent, ne, ut olim, sibi forte coram dicenti reclamaretur, per epistolam disertis verbis exposuit, se, quivitia nosset sua, & initio iniurum, atque adeo coactum, Societatis gubernacula recepisse, & nunc graviore etiam valetudine atateque, multo minus idoneum esse tanto muneri, proinde pro Christi Domini sanguinem petere atque obrestari sese, ut sine vilo sui respectu, communitati prospiciant, & quamprimum sibi sufficiant vitam & animo & corpore firmiorem. Id quo liberius faciatis, inquit. Ego in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, unius Dei ac creatoris mei, depono Generalatum simpliciter & absolute, meque abdicatio hoc munere, priusque & omnibus animam meam viribus obsecrorum profectos omnes, tum si quos professi adhibere ad hanc deliberationem volent, ut huic meo tam iusto desiderio faueant, praeterea oblationem libenter admittant. Haec epistola recitata, magnus animorum motus est factus, cum partim viri modestiam ac submissionem satis admirari non possent, partim etiam pro se quisque metueret, ne quis alius fortassis Ignatii voluntati assentiretur. Verum ut ad suffragia ventum est, idem plane consensus omnium in eo retinendo exstitit, qui olim fuerat in eligendo: & enixe petiti praesens negatum. Denique per internuntium iussus Ignatius alia omnia cogitare: etenim se quidlibet potius, quam alium gubernatorem ipso vivere passuros. Atque haec communiter: dimisso deinde concilio, priuatim singuli cum eodem expostulare, quod ab inceptis desistere, quod vixdum constitutam Societatem, omnique custodia regerem, quasi durus pater teneram adhuc filiam deserere conaretur. Pergeret porro, & publicam rem ordinaret, legesque prescriberet: Deum, cuius manus alligata non sit, in posterum quoque, sicut antea, piis ipsius conatibus adfuturum. Itaque Ignatius, quamquam inuitus, & religiosae quietis vitaeque privatae avidissimus, tamen ne minus dicto audies videretur esse, Patrum auctoritati ac precibus denique celsis, seque ad institutum opus legum scribendarum quam diligentem

diligentissimè retulit. Ac primùm, vnius Dei gloria salutisque animorum sibi proposita, Societatem vniuersam, quo facilius administratio tota cõstaret, certas diuisit in classes: prouiditq; quòrum ingenio & cogitatione assequi valuit, cum vt carteris vitium verò vt ambitioni & avaritiæ, quæ duæ perniciosissimæ sunt mortalium pestes, omnino obstrueretur aditus: veræque humilitati & paupertati quàm maximus & maximè diuturnus honor ab omnibus haberetur. Ad hæc, rationè præpositi Generalis crediti, nec non priuatam ac publicam disciplinã, quæque alia ceteris hominum regendis vsui solent esse, præscripsit. Nec modò maiora, sed minora quoque ministeria curationisve, certis legibus & præceptis, quàm accuratissimè persecutus est. Has deinde leges, quamquam longo tempore summaque cura elaboratas & conditas, non tamen continuò pertulit, sed per idoneos homines tota Societate promulgandas curauit, vt vsu ipso & magistræ experientia probaretur, satis ne ad Societatis propositum atque ad Apostolicam instituti formulam conuenirent. neque antè ratas fixasque voluit esse, quàm in proximo conuentu Patrum totum re agitata & planè perspecta, legitimè sancirentur. iisdemque deinceps addèdi, moderãdi, immutãdi, ac demèdi, prout expedire videretur in Domino, plenè ius ac liberam potestatem reliquit.

SOCIETATI IN HISPANIA VALDE LABORANTI SYCOVRBIT,

CAPVT XXI.

PER idem tempus Societas, videlicet ne lætiore successu tumesceret, vel ad otium ignauiamque delaberetur, variè in Europæ regionibus diuino permisso, vehementer excitebatur, idque partim ab inuidis & obrectatoribus, partim etiam ab iis, qui temporibus ita periculosis tam insolitam concionum frequentiam, tam assiduã Sacramentorũ administrationẽ, & reliqua instituti nostri munera, genusque doctrinæ suspectum haberent. Quo in numero in aliis provinciis alii, sed in Hispania vel acerrimus nostrorum insectator exstitit, Ioannes Siliceus Archiepiscopus Toletanus. Is cum à cæteris Societatis nostræ ministeriis valde abhorreret, tum Exercitiorum spiritualium, quibus nostri eo tempore vel maximè in erudiendis hominibus utebantur, nomen ipsum pati non poterat. Compluti verò, in sua diocesi priorum ciuium liberalitate Collegium Societatis IESV repperit